KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 334/93

af 15. februar 1993

om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse af udtagne landbrugsarealer med henblik på tilvejebringelse af materialer til fremstilling i Fællesskabet af produkter, som ikke primært er bestemt til konsum eller foderbrug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder (1), ændret ved forordning (EØF) nr. 2467/92 (2), særlig artikel 12 og 16, og

ud fra følgende betragtninger:

I medfør af artikel 7, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1765/92 kan udtagne landbrugsarealer anvendes til at tilvejebringe materialer til fremstilling i Fællesskabet af produkter, som ikke primært er bestemt til konsum eller foderbrug, under forudsætning af at der anvendes effektive kontrolordninger;

det er nødvendigt nøje at fastlægge, hvilken funktion de enkelte hovedaktører på markedet har; da det må forudses, at der opstår en ny handel på dette marked, bør opkøberfunktionen indgå i ordningen;

det er nødvendigt at fastslå, hvilke råvarer der må dyrkes på udtagne arealer, og hvilke slutanvendelser, disse råvarer kan være bestemt til, så landbrugsproducenten uden forsinkelse kan drage nytte af ordningen; antallet af råvarer og af de slutprodukter, der kan fremstilles af disse, bør begrænses, så de traditionelle markeder beskyttes, uden at dette dog indsnævrer adgangen til at finde nye afsætningsmuligheder for råvarerne; enhver råvare og ethvert slutprodukt bør kunne udelukkes fra ordningen i produktionsåret 1993/94, hvis der ikke er indført passende kontrolforanstaltninger;

det bør fastlægges, hvad der kan betragtes som et slutprodukt, der ikke primært er bestemt til konsum eller foderbrug; endvidere er det nødvendigt at indføre en metode, der kan tjene til at fastlægge værdien af dels de produkter, der ikke betragtes som værende bestemt til konsum eller foderbrug, dels de produkter, der er bestemt til disse formål, for at forholdet mellem de to produkttyper kan beregnes, eftersom værdien af dette forhold bør være det kriterium, ud fra hvilket den primære anvendelse fastslås;

af kontrolhensyn er det nødvendigt at kræve, at der for råvarerne inden udsåning indgås en kontrakt mellem den landbrugsproducent, der er støtteansøger, og enten første forarbejdningsvirksomhed eller første opkøber; kontrakten skal være et væsentligt redskab til fremme af afbalancerede markedsforhold; for produktionsåret 1993/1994 bør de kontraherende parter undtagelsesvis kunne indgå kontrakt efter første udsåning af råvaren;

det er nødvendigt at sikre, at den fulde mængde råvare, der høstes på det areal, der er indgået kontrakt for, leveres til en virksomhed, der foretager den første forarbejdning, eller til en opkøber; for at sikre dette bør ansøgeren afgive en erklæring til sin myndighed;

ved anvendelsen af ordningen bør der på den ene side tages hensyn til de særlige betingelser, der gør sig gældende i visse medlemsstater, navnlig med hensyn til dyrkningsforhold, kontrol, folkesundhed, miljø og strafferet, men på den anden side bør de forskelle, der skyldes hensynet til sådanne faktorer, begrænses inden for Fællesskabet;

opkøberens funktion bør af kontrolhensyn kunne udelukkes fra ordningen i dens første faser; en sådan udelukkelse bør dog begrænses til det kortest mulige tidsrum, så ordningen kan blive gennemført harmonisk i Fællesskabet;

der kan ikke ydes nogen form for EF-støtte, hverken for den råvare, der er dyrket på udtagne arealer, eller for et produkt, der er afledt af en sådan råvare;

til gengæld for godtgørelsen for pligten til jordudtagning skal ansøgeren underkaste sig en kontrolordning, der forpligter vedkommende til at anmelde de berørte arealer og høstmængderne;

der bør fastlægges bestemmelser med henblik på at klarlægge handelsstrømmene, så det undgås, at der tilskyndes til produktion af større mængder råvarer, end der er krævet til fremstilling af slutprodukterne under ordningen, og således at spekulation på råvaretrinnet forebygges;

(1) EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 12.
(2) EFT nr. L 246 af 27. 8. 1992, s. 11.

for at undgå spekulation bør der indføres et kontrolsystem, hvorefter opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed stiller en sikkerhed, hvis størrelse skal stå i forhold til den støtte, der ydes for de berørte arealer; sikkerheden bør kunne frigives i forhold til de mængder slutprodukter, der er produceret inden for en bestemt frist;

der bør indføres en konkret kontrolforanstaltning for hver type hovedaktør; det bør fastsættes, at kontrollen skærpes, hvis det konstateres, at bestemmelserne i denne forordning ikke er blevet overholdt;

ordningen bør evalueres med henblik på at sikre, at målene for reformen af den fælles landbrugspolitik er blevet tilgodeset, idet oplysninger om ordningens faktiske anvendelse i medlemsstaterne anvendes hertil;

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2296/92 [1], ændret ved forordning (EØF) nr. 2941/92 [2], bør ophæves, idet der dog samtidig bør tages hensyn til de berettigede forventninger, der kan støttes på nævnte forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra den fælles Forvaltningskomité for Korn, Fedtstoffer og Tørret Foder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning forstås ved:

— »ansøger«: person, der ansøger om godtgørelse efter artikel 2, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1765/92, i det følgende benævnt »godtgørelse«

— »første forarbejdningsvirksomhed«: brugeren af de i bilag I anførte råvarer, som foretager den første forarbejdning af dem med henblik på fremstilling af et eller flere af de produkter, der er anført i bilag II

— »opkøber«: person, der har underskrevet den i artikel 6 i nærværende forordning nævnte kontrakt, og som for egen regning opkøber råvarer, der er anført i bilag I og bestemt til de anvendelsesformål, som er nævnt i bilag II.

Artikel 2

De råvarer, der kan dyrkes på udtagne landbrugsarealer i medfør af artikel 7, stk. 4, i forordning (EOF) nr. 1765/92, og deres slutanvendelse ifølge samme bestemmelse, er anført i henholdsvis bilag I og II.

Artikel 3

1. De i bilag I anførte råvarer må kun dyrkes på udtagne landbrugsarealer, hvis deres primære slutanvendelse er fremstilling af et af de produkter, der er anført i bilag II. Den økonomiske værdi af non-foodprodukter, der stammer fra forarbejdningen af disse råvarer, skal være større end værdien af alle øvrige produkter, der er bestemt til konsum eller foderbrug, og som er fremkommet ved samme forarbejdning, jf. vurderingsmetoden i artikel 8, stk. 3.

2. Råvarer anført i bilag I, som dyrkes på udtagne landbrugsarealer, skal være omfattet af en kontrakt efter artikel 6.

3. Ansøgeren er forpligtet til at levere alle de høstede råvarer, og opkøberen eller første forarbejdningsvirksomhed er forpligtet til at modtage råvarerne og sikre, at en mængde, der svarer til disse råvarer, anvendes til fremstilling i Fællesskabet af et eller flere af de slutprodukter, som er anført i bilag II.

Artikel 4

Medlemsstaterne kan kun udelukke råvarer, der er anført i bilag I, fra denne ordning, hvis råvarerne forårsager vanskeligheder med hensyn til dyrkningsforholdene, kontrollen, den offentlige sundhed eller miljøet, eller med hensyn til medlemsstatens straffelovgivning. I så fald underretter medlemsstaten Kommissionen om, hvilken eller hvilke råvarer de agter at udelukke, og de oplyser grundene hertil. Har Kommissionen ikke reageret senest tyve arbejdsdage efter at være blevet underrettet, kan medlemsstaten foretage den påtænkte udelukkelse.

I produktionsårene 1993/94 og 1994/95 kan medlemsstaterne af kontrolhensyn begrænse ordningen i denne forordning til direkte leverancer fra ansøger til første forarbejdningsvirksomhed.

Artikel 5

De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 729/70 [3], kan hverken anvendes på råvarer, der dyrkes på udtagne landbrugsarealer, som der ydes godtgørelse for, eller på slutprodukter af sådanne råvarer.

[1] EFT nr. L 221 af 6. 8. 1992, s. 31.
[2] EFT nr. L 294 af 10. 10. 1992, s. 9.
[3] EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

Artikel 6

1. Til støtte for ansøgningen om godtgørelse skal ansøgeren forelægge sin myndighed en kontrakt, der er underskrevet inden den pågældende råvares udsåning, og som er indgået mellem vedkommende og en opkøber eller en første forarbejdningsvirksomhed. Kontrakten skal mindst indeholde følgende:

a) kontrahenternes navn og adresse

b) kontraktens løbetid

c) oplysning om de pågældende marker (areal, beliggenhed og matrikelreference)

d) arten og sorten af råvaren på de enkelte marker

e) den forventede råvaremængde for hver art og sort samt alle leveringsbetingelserne. Mængden skal mindst svare til det udbytte, som myndigheden skønner at være repræsentativt for den pågældende råvare. Der tages her navnlig hensyn til det gennemsnitsudbytte, der er fastsat for regionen, hvis et sådant foreligger

f) tilsagn om, at forpligtelserne i artikel 3, stk. 3, vil blive overholdt

g) oplysning om de vigtigste planlagte slutanvendelser for råvaren; for hver af disse anvendelser skal betingelserne i artikel 3, stk. 1, og artikel 8, stk. 3, være opfyldt.

2. Kontrakter, der er underskrevet inden denne forordnings ikrafttrædelse, er fortsat gyldige under denne ordning, men skal suppleres i overensstemmelse med forordningens bestemmelser. Tillæggene skal forelægges myndighederne senest den 15. maj 1993.

3. Medlemsstater kan af kontrolhensyn bestemme, at den enkelte ansøger kun kan afslutte én enkelt leveringskontrakt pr. råvare.

Artikel 7

1. Ansøgeren skal hvert år i den ansøgning om arealstøtte, der indgives til myndighederne, identificere den eller de marker, hvor de i bilag I anførte råvarer skal dyrkes. For hver udtagen mark og hver råvare, der dyrkes på den, skal følgende oplyses:

— råvareart og -sort

— det forventede udbytte for hver art og sort.

Hvis samme arter eller sorter på samme bedrift også dyrkes på marker, der ikke er udtaget af produktion, skal der gives oplysninger om disse arter eller sorter og det forventede høstudbytte, samt om de berørte marker, deres beliggenhed og deres matrikelreference.

2. Kan ansøgeren ikke levere den råvare, der er anført i kontrakten, kan kontrakten tilpasses eller annulleres. I så fald underrettes de to parters myndigheder forud, for at den fornødne kontrol kan foretages. For at ansøgeren kan bevare sin ret til godtgørelse, skal han på en måde, som er godkendt af myndighederne, på ny braklægge de udtagne landbrugsarealer, og han må hverken sælge, på anden måde afstå eller i øvrigt anvende den råvare, som ikke længere omfattes af kontrakten.

3. Ansøgeren underretter sin myndighed om den samlede høstede mængde råvarer for hver art og sort, og anfører den part, han har leveret råvaren til.

For de i bilag I anførte råvarer, som uden for nærværende ordning er omfattet af en ordning for offentligt interventionsopkøb, kan høstmængden ikke være mindre end den, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra e). I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne dog undtagelsesvis godtage en mangel på indtil 5 % af den forventede mængde.

4. For arealer, der er taget ud af produktion på de i forordning (EØF) nr. 1765/92 fastsatte betingelser, kan godtgørelsen udbetales til ansøgeren, inden råvaren forarbejdes. Udbetalingen kan dog kun ske, hvis den mængde råvarer, der er indgået kontrakt for, er blevet leveret til opkøberen eller første forarbejdningsvirksomhed, og hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) der skal være indgivet erklæring efter stk. 3

b) betingelserne i artikel 8, stk. 1 og 2, skal være opfyldt, og den i artikel 8, stk. 4, litra a), nævnte oplysning skal være meddelt af opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed

c) myndighederne skal have modtaget bevis for fuldstændig sikkerhedsstillelse efter artikel 9, stk. 2

d) den myndighed, der varetager godtgørelsens udbetaling, skal for hver enkel ansøgning have kontrolleret, at betingelserne i artikel 6 er opfyldt.

Artikel 8

1. Opkøberen eller alt efter tilfældet første forarbejdningsvirksomhed skal indgive en genpart af den i artikel 6 nævnte kontrakt til sin myndighed senest tyve arbejdsdage efter kontraktens indgåelse. For kontrakter, der er underskrevet inden denne forordnings ikrafttrædelse, skal genparten indgives senest den 15. maj 1993.

2. Den i stk. 1 nævnte myndighed kontrollerer, at den forelagte kontrakt opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 1. Er betingelserne ikke opfyldt, skal ansøgerens myndighed underrettes.

For at kontrollen kan foretages, skal opkøber eller alt efter tilfældet første forarbejdningsvirksomhed give den i stk. 1 nævnte myndighed alle fornødne oplysninger om den pågældende forarbejdningsproces, navnlig priserne og de tekniske forarbejdningskoefficienter, der tjener til bestemmelse af mængden af de slutprodukter, som kan opnås. Disse koefficienter skal være de i artikel 11, stk. 2, nævnte.

3. For at kontrollere, at artikel 3, stk. 1, er overholdt, sammenligner myndigheden på grundlag af de i stk. 2 nævnte oplysninger summen af værdierne for hvert non-foodprodukt med summen af værdierne for alle andre produkter, der er bestemt til konsum eller foderbrug, og som er fremkommet ved samme forarbejdning.

Hver værdi er resultatet af den respektive mængde multipliceret med gennemsnittet af de priser ab fabrik, som er konstateret i det foregående produktionsår.

Er disse priser ikke til rådighed, fastlægger myndighederne passende priser, navnlig på grundlag af de i stk. 2 nævnte faktorer.

4. a) Opkøber og første forarbejdningsvirksomhed, uanset om virksomheden er kontrahent, underretter senest tyve arbejdsdage efter leveringen deres myndighed om den modtagne mængde råvarer med angivelse af art og sort samt navn og adresse på den kontrahent, der har leveret råvaren, og leveringsstedet.

b) Opkøberen underretter senest tre måneder efter modtagelse sin myndighed om navn og adresse for den eller de første forarbejdningsvirksomheder/opkøbere, som den modtagne råvare er bestemt for.

c) Er leverancen af råvaren til første forarbejdningsvirksomhed ikke foretaget direkte af opkøber, skal denne meddele sin myndighed navn og adresse for de parter, der indgår i leveringskæden, herunder navn og adresse for første forarbejdningsvirksomhed. Meddelelsen skal ske arbejdstyve dage, efter at første forarbejdningsvirksomhed har modtaget råvaren.

Hver part, der indgår i leveringskæden, skal for sit vedkommende inden for en frist på tyve arbejdsdage underrette sin myndighed om navn og adresse for råvarens køber samt den solgte mængde.

d) Hvis de er forskellig, skal første forarbejdningsvirksomheds myndighed og myndigheden for de enkelte parter, der indgår i leveringskæden for råvaren, jf. litra c), underrette opkøbers myndighed om de mængder, der er leveret til første forarbejdningsvirksomhed.

e) Hvis opkøbers eller første forarbejdningsvirksomheds medlemsstat er en anden end den, hvor råvaren er dyrket, skal den berørte myndighed senest tyve dage efter modtagelsen af den i litra a) og c) nævnte meddelelse underrette ansøgers myndighed om den samlede mængde råvare, der er leveret.

f) De i dette stykke omhandlede meddelelser skal altid indeholde en henvisning til den pågældende kontrakt.

Artikel 9

1. Opkøber eller alt efter tilfældet første arbejdningsvirksomhed skal stille den i stk. 2 nævnte sikkerhed over for den i artikel 8, stk. 1, nævnte myndighed, og bevise

— at mindst halvdelen af sikkerheden er stillet senest tyve arbejdsdage efter at kontrakten blev underskrevet, samt

— at den resterende del af sikkerheden er blevet stillet senest tyve arbejdsdage, efter at den råvare, kontrakten omfatter, blev modtaget.

For kontrakter, der er undskrevet inden denne forordnings ikrafttrædelse, forelægges beviset senest den 15. maj 1993.

2. Sikkerheden udgør 120 % af værdien af godtgørelsen for hver mark, kontrakten omfatter, så det sikres, at kontrakten gennemføres korrekt. Sikkerheden frigives i forhold til de mængder, der er forarbejdet til det slutprodukt, der betragtes som den vigtigste non-foodanvendelse, forudsat at det over for opkøbers eller første forarbejdningsvirksomheds myndighed er godtgjort, at betingelserne i artikel 6, stk. 1, litra g), er overholdt for en mængde svarende til den mængde råvarer, kontrakten omfatter.

Er kontrakten blevet annulleret eller tilpasset på de i artikel 7, stk. 2, fastsatte betingelser, reduceres sikkerhedsstillelsen i forhold til arealreduktionen.

3. Finder der forarbejdning sted i forskellige medlemsstater, underretter de berørte myndigheder den myndighed, over for hvilken sikkerheden er stillet, om mængden og prisen ab fabrik for de enkelte mellemprodukter, slutprodukter eller biprodukter, der er fremstillet, og det oplyses, om der er tale om non-foodprodukter, levnedsmidler eller produkter til foderbrug.

Artikel 10

1. Myndigheden i den medlemsstat, hvor forarbejdning finder sted, træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at forarbejdningsvirksomhederne på deres områder frembyder al sikkerhed, for at de indgåede forpligtelser opfyldes.

2. Det er et primært krav, jf. artikel 20 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 [1], at råvaremængderne primært forarbejdes til et af de slutprodukter, der er anført i kontrakten. Forarbejdningen skal ske senest tre år efter det tidspunkt, råvaren leveres til første forarbejdningsvirksomhed.

3. Hvis opkøber eller første forarbejdningsvirksomhed sælger eller på anden måde afstår råvarer eller mellemprodukter og/eller slutprodukter eller biprodukter, der er omfattet af den i artikel 6 nævnte kontrakt, til en forarbejdningsvirksomhed i en anden medlemsstat, skal produktet ledsages af et kontroleksemplar T5, der udstedes efter Kommissionens forordning (EØF) nr. 2823/87 [2]. Rubrik 104 i kontroleksemplaret forsynes under »Anden« med en af følgende angivelser:

— Producto destinado a su transformación o entrega de acuerdo con lo establecido en el artículo 6 del Reglamento (CEE) nº 334/93 de la Comisión;

— Skal anvendes til forarbejdning eller levering i overensstemmelse med artikel 6 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 334/93;

— Zur Verarbeitung oder Lieferung gemäß Artikel 6 der Verordnung (EWG) Nr. 334/93 der Kommission zu verwenden;

— Πρέπει να χρησιμοποιηθεί για μεταποίηση ή παράδοση σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 334/93 της Επιτροπής·

— To be used for processing or delivery in accordance with Article 6 of Commission Regulation (EEC) No 334/93;

— À utiliser pour transformation ou livraison conformément aux dispositions de l'article 6 du règlement (CEE) nº 334/93 de la Commission;

— Da consegnare o trasformare conformemente all'articolo 6 del regolamento (CEE) n. 334/93;

— Te gebruiken voor verwerking of levering overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 334/93 van de Commissie;

— A utilizar para transformação ou entrega em conformidade com o artigo 6º do Regulamento (CEE) nº 334/93 da Comissão.

Denne procedure gælder for ethvert salg til efterfølgende forarbejdningsvirksomheder i andre medlemsstater, indtil det i kontrakten fastsatte slutprodukt sælges.

4. Hvis råvarens levering til den første forarbejdningsvirksomhed delvis eller i sin helhed ikke foretages af opkøberen, idet denne er bosat i en anden medlemsstat end første forarbejdningsvirksomheds medlemsstat, skal denne opkøber udfærdige et kontroleksemplar T5, der i rubrik 104 under „Anden" forsynes med følgende oplysninger:

a) den samlede mængde, der er indgået kontrakt for

b) den mængde, som opkøberen har leveret direkte til første forarbejdningsvirksomhed

c) navn og adresse for første forarbejdningsvirksomhed

d) navn og adresse for andre parter, der indgår i leveringskæden, også selvom de er bosat i den medlemsstat, hvor den første forarbejdning finder sted

e) de mængder, som er leveret af de andre parter, der indgår i leveringskæden

f) henvisning til kontrakten.

5. De parter, der er nævnt i stk. 4, litra d), og som ikke er etableret i samme medlemsstat som første forarbejdningsvirksomhed, skal udfærdige et kontroleksemplar T5 og i rubrik 104 anføre opkøbers navn og adresse samt de oplysninger, der er nævnt i stk. 4, litra b), c) og f).

6. Hvis et eller flere af de i bilag II nævnte slutprodukter, som er fremstillet i henhold til den i artikel 6 nævnte kontrakt, er bestemt til eksport til tredjelande, skal de under transport inden for Fællesskabets område ledsages af et kontroleksemplar T5, der er udstedt af myndigheden i den medlemsstat, hvor slutproduktet er fremstillet.

En af følgende angivelser skal være anført i rubrik 104 i kontroleksemplar T5:

— Este producto no podrá acogerse a ninguna de las medidas previstas en el apartado 2 del artículo 1 del Reglamento (CEE) nº 729/70 del Consejo;

— De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 kan ikke anvendes på dette produkt;

— Dieses Erzeugnis kommt für keine der Maßnahmen gemäß Artikel 1 Absatz 2 der Verordnung (EWG) Nr. 729/70 des Rates in Betracht;

— Το προϊόν αυτό δεν μπορεί να επωφεληθεί από τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου·

— This product shall not qualify for any benefits pursuant to Article 1 (2) of Council Regulation (EEC) No 729/70;

— Ce produit ne peut pas bénéficier des mesures prévues à l'article 1er paragraphe 2 du règlement (CEE) nº 729/70 du Conseil;

— Questo prodotto non può beneficiare delle misure di cui all'articolo 1, paragrafo 2 del regolamento (CEE) n. 729/70;

[1] EFT nr. L 205 af 3. 8. 1985, s. 5.
[2] EFT nr. L 270 af 23. 9. 1987, s. 1.

— Dit produkt komt niet in aanmerking voor maatregelen als bedoeld in artikel 1, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad;

— O presente produto não pode beneficiar de medidas ao abrigo do nº 2 do artigo 1º do Regulamento (CEE) nº 729/70 do Conselho.

Denne angivelse gælder kun, hvis der for det i bilag II nævnte slutprodukt kan ydes eksportrestitution, når det er fremstillet af råvarer, som er anført i bilag I og som er dyrket uden for denne ordning.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne fastsætter, hvilke bøger den enkelte opkøber og forarbejdningsvirksomhed skal føre. Bøgerne skal mindst udvise følgende:

a) for opkøbere:

— mængderne af alle råvarer, der er købt og solgt til forarbejdning under denne ordning

— navn og adresse for efterfølgende købere/forarbejdningsvirksomheder

b) for forarbejdningsvirksomheder, for hver enkelt dag:

— mængderne af alle råvarer, der er købt til forarbejdning

— de mængder råvarer, der er forarbejdet, samt mængderne og typerne af slutprodukter og biprodukter, som er fremstillet af dem

— svind ved forarbejdningen

— mængder, der er blevet ødelagt, og grunden hertil

— mængden og arten af produkter, som forarbejdningsvirksomheden har solgt eller på anden måde afstået, og de opnåede priser

— navn og adresse for efterfølgende købere/forarbejdningsvirksomheder.

2. Opkøberens myndighed og myndighederne i medlemsstater, hvor forarbejdning har fundet sted, gennemfører kontrol, herunder besigtigelser og undersøgelse af handelsdokumenter, for at sikre følgende:

— for så vidt angår opkøberen: at der er sammenhæng mellem opkøbet af råvarer og de respektive leverancer; for så vidt angår forarbejdningsvirksomheden: at der er sammenhæng mellem leverancen af råvarer, slutprodukter og biprodukter.

Denne forbindelse skal navnlig kontrolleres på grundlag af tekniske forarbejdningskoefficienter og for pågældende råvarer.

Hvis sådanne koefficienter i forbindelse med eksport eksisterer i EF-bestemmelserne, skal de anvendes. Eksisterer de ikke, men er de andre koefficienter i EF-bestemmelserne, anvendes disse. I alle andre tilfælde anvendes de koefficienter, der er almindeligt anerkendte i den pågældende forarbejdningsindustri.

— slutanvendelsen af råvarer og biprodukter

— overholdelsen af artikel 3, stk. 1, og artikel 5, stk. 1.

Kontrollen skal mindst omfatte 10 % af de transaktioner og forarbejdningsprocesser, der finder sted i medlemsstaten, og myndighederne foretager udvælgelsen på grundlag af risikoanalyse.

3. Hvis der konstateres:

— uregelmæssigheder, der vedrører 3 % eller derover af den kontrol, der er nævnt i stk. 2

— betydelige afvigelser fra forarbejdningsvirksomhedens tidligere kapacitet

— forarbejdningsprocesser, hvor der er:

— forskel mellem mængderne eller værdierne af slutprodukter og biprodukter, når de i stk. 2, første afsnit, nævnte koefficienter anvendes

— forskel ved sammenligning med de kriterier for den økonomiske vurdering af produkterne, som er omhandlet i artikel 3, stk. 1, og artikel 8, stk. 3.

Skærper medlemsstaterne den i stk. 2 nævnte kontrol og underretter straks Kommissionen.

Artikel 12

Medlemsstaterne meddeler senest tre måneder efter det enkelte produktionsårs afslutning Kommissionen alle fornødne oplysninger til vurdering af denne ordning. Meddelelserne skal navnlig omfatte de nærmere enkeltheder om udelukkelsesforanstaltninger, der er truffet i medfør af artikel 15, stk. 1, samt følgende oplysninger:

— arealerne for de enkelte arter og sorter af råvarer og de respektive udbytter, der er anerkendt af myndighederne under denne ordning

— mængderne af de enkelte arter og sorter af råvarer, som ikke er blevet solgt af opkøberne

— mængderne af de enkelte typer slutprodukter og biprodukter, der er fremstillet, med angivelse af den anvendte type råvarer.

Artikel 13

Medlemsstaterne træffer alle yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning.

Artikel 14

Kommissionen vedtager en efterfølgende forordning om de særlige foranstaltninger for anvendelsen af udtagne landbrugsarealer til dyrkning af flerårige råvarer, som er anført i bilag I.

Kontrakter, der er underskrevet for nævnte forordnings ikrafttrædelse, tages i betragtning, forudsat at de er indgivet senest den 15. maj 1993. Efter denne dato og indtil ikrafttrædelsen af nævnte forordning er det ikke tilladt at indgå nye kontrakter.

Artikel 15

1. Medlemsstaterne kan fra udtagningsordningen udelukke enhver råvare eller ethvert slutprodukt i henholdsvis bilag I og II i produktionsåret 1993/94 hvis der ikke er indført passende kontrolforanstaltninger i god tid

2. For produktionsåret 1993/94 kan parterne indgå kontrakt efter udsåning. Kontrakten skal imidlertid være indgået, inden der ansøges om godtgørelse. Har en ansøger ikke indgået kontrakt senest den 15. maj 1993, underretter han sin myndighed herom.

Ansøgeren skal på en måde, der er godkendt af myndigheden, på ny braklægge de pågældende udtagne arealer, uden at nogen af de dyrkede råvarer må sælges, på anden vis afstås eller i øvrigt anvendes.

3. For de mængder af de i bilag I nævnte råvarer, der er høstet i produktionsåret 1993/94, kan den i artikel 7, stk. 3, nævnte erklæring baseres på det repræsentative udbytte, som er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra e), hvis medlemsstaterne kan sikre, at de mængder, der er omfattet af kontrakt, ikke sælges uden for de betingelser, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 16

Forordning (EØF) nr. 2296/92 ophæves

Artikel 17

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Der kan dog betales godtgørelse for forpligtelsen til jordudtagning til ansøgere, der kan bevise, at de inden den 10. oktober 1992 har sået andet rapsfrø, henhørende under KN-kode 1205 00 90, end det frø, der er tilladt i bilag I, eller lavendel, lavendine eller salvie, henhørende under KN-kode 1211, eller at de inden denne forordnings ikrafttrædelse har sået hørfrø henhørende under KN-kode 1204 00 90, til fremstilling af tekstilvarer, spindhør, henhørende under KN-kode 5301, eller frilandsplanter, henhørende under KN-kode 0602 99 59.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. februar 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Råvarer, der kan dyrkes på udtagne landbrugsarealer, når de er bestemt til fremstilling af tilladte slutprodukter som anført i bilag II

KN-kode	Varebeskrivelse
ex 0602 99 41	Hurtigtvoksende skovtræer med en primær produktionstid på højst ti år
0602 99 51	Stauder (f. eks. Miscanthus sinensis)
0602 99 59	Andre frilandsplanter (f. eks. Kenaf hibiscus cannabinus L.)
0701 90 10	Kartofler
ex 0713 10 90	Ærter (Pisum sativum L.), dog ikke til udsæd
0713 50 90	Valskbønner, dog ikke til udsæd
0909 40 11	Kommen, ikke knust eller formalet, til industriel fremstilling af flygtige vegetabilske olier eller resinoider
1001 90 99	Spelt, blød hvede og blandsæd, dog ikke til udsæd
ex 1002 00 00	Rug, dog ikke til udsæd
1003 00 90	Byg, dog ikke til udsæd
1004 00 90	Havre, dog ikke til udsæd
1005 90 00	Majs, dog ikke til udsæd
1007 00 90	Sorghum, dog ikke hybrider til udsæd
ex 1008 10 00	Boghvede, dog ikke til udsæd
ex 1008 20 00	Hirse, dog ikke til udsæd
ex 1008 90 10	Triticale, dog ikke til udsæd
ex 1008 90 90	Andre kornarter, dog ikke til udsæd
1201 00 90	Sojabønner, dog ikke til udsæd
1202 20 00	Jordnødder, afskallede
ex 1204 00 90	Hørfrø, dog ikke til udsæd, bestemt til anden anvendelse end fremstilling af tekstilvarer
ex 1205 00 90	Raps- og rypsfrø, dog ikke til udsæd (kun de sorter, der er nævnt i artikel 3, stk. 1, litra a), b) og c), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2294/92 [1])
1206 00 90	Solsikkefrø, dog ikke til udsæd
1207 20 90	Bomuldsfrø, dog ikke til udsæd (kun 1993/94-høsten)
1207 30 90	Ricinusfrø, dog ikke til udsæd
1207 40 90	Sesamfrø, dog ikke til udsæd
1207 50 90	Sennepsfrø, dog ikke til udsæd
1207 60 90	Saflorfrø, dog ikke til udsæd
ex 1207 99 91	Hampefrø, dog ikke til udsæd, nævnt i bilag B til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1164/89 [2], og bestemt til anden anvendelse end fremstilling af tekstilvarer
1207 99 99	Andre olieholdige frugter, dog ikke til udsæd
ex 1209 29	Bitterlupin
ex 1211	Planter og plantedele (herunder frø og frugter), som hovedsagelig anvendes til fremstilling af parfumer, farmaceutiske produkter, insektbekæmpelsesmidler, afsvampningsmidler o. lign., dog ikke lavendel, lavendin og salvie
Kapitel 14	Vegetabilske materialer, der anvendes til kurvemagerarbejder og andre flettede arbejder, som stoppematerialer eller til børstenbinderarbejder; vegetabilske produkter, ikke andetsteds tariferet (f. eks. Broomcorn Sorghum vulgare var. technicum)

[1]) EFT nr. L 221 af 6. 8. 1992, s. 28.
[2]) EFT nr. L 121 af 29. 4. 1989, s. 4.

BILAG II

Slutprodukter, der betragtes som tilladte primære anvendelser for de i bilag I anførte råvarer og ikke er bestemt til konsum eller foder

Alle produkter i Den Kombinerede Nomenklatur:

a) med undtagelse af:

— produkter, der henhører under kapitel 1 til 24 i Den Kombinerede Nomenklatur, dog ikke:

— produkter, der henhører under kapitel 15, og som er bestemt til anden anvendelse end konsum eller foder

— KN-kode 2207 20 00 til direkte anvendelse i motorbrændstof eller til forarbejdning til anvendelse i motorbrændstof

b) medens følgende er omfattet:

— alle landbrugsprodukter, der er anført i bilag I, og produkter afledt heraf ved en mellemliggende forarbejdningsproces, og som forbrændes i kraftværker til energi

— alle produkter, der er nævnt i Rådets forordning (EØF) nr. 1009/86 (1), og (EØF) nr. 1010/86 (2) forudsat at de ikke er fremstillet af korn eller kartofler, der er dyrket på udtagne landbrugsarealer, og/eller ikke indeholder produkter, der er afledt af korn eller kartofler, som er blevet dyrket på udtagne landbrugsarealer.

(1) EFT nr. L 94 af 9. 4. 1986, s. 6.
(2) EFT nr. L 94 af 9. 4. 1986, s. 9.